Dosarul nr. 4r-3649/24 Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
4-20117245-02-4r-06082024 Judecător: Barbacaru Igor

D E C I Z I E

02 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul administratorului SRL „Autogenius", Aftenie Viorel, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024, la cererea de revizuire înaintată de administratorul SRL „Autogenius", Aftenie Viorel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 14.07.2021 și Deciziei Curții de Apel Chișinău din 11.11.2021, în cauza contravențională nr. 5r-3616/2020 prin care a fost respinsă contestația înaintată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039 și a deciziei de sancționare din 04.09.2020.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor dosarului și a motivelor invocate în cererea de recurs, Colegiul,

A C O N S T A T A T:

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039 din 4 septembrie 2020, întocmit de agentul constatator din cadrul ANTA, s-a reținut că, la 9 iulie 2020, ora 19:25, în raionul Cahul, satul Giurgiulești, conducătorul auto Moisei Gheorghe efectua transport rutier de persoane contra cost cu mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, având mai puțin de 9 locuri.
2. Potrivit celor consemnate, transportarea se efectua în baza foii de parcurs nr. 25420094 din 9 iulie 2020, eliberată SRL „Autogenius" pentru mijlocul de transport menționat, cu 7 pasageri transportați din Republica Moldova spre Germania, deși societatea deținea extras pentru activitatea de „transport mărfuri trafic internațional". Prin aceasta, agentul constatator a reținut încălcarea prevederilor pct. 3, 22 și 23 din Codul transporturilor rutiere.
3. Acțiunile SRL „Autogenius" au fost încadrate de agentul constatator în temeiul art. 197 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 500 de unități convenționale.

4. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039 și cu decizia de sancționare din 4 septembrie 2020, la 18 septembrie 2020, avocatul Capcelea Liviu, acționând în interesele SRL „Autogenius”, a depus contestație împotriva actelor menționate.

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 5r- 3616/2020 din 14 iulie 2021, s-a respins contestaţia depusă de avocatul Capcelea Liviu în interesele SRL „Autogenius” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039 și a deciziei de sancționare din 04.09.2020, ca fiind neîntemeiată.

6. Prin decizia din 11.11.2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat recursul avocatului Liviu Capcelea în interesele SRL „Autogenius”. S-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14.07.2021, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația avocatului Liviu Capcelea în interesele SRL „Autogenius”, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr.ANTA 01012039 și a deciziei de sancționare din 04.09.2020.

7. Ulterior, la 11 februarie 2022, administratorul SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iulie 2021, precum și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 11.11.2021.

8. Totodată, revizuentul a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă contestația depusă, să fie anulat procesul-verbal cu privire la contravenție din 4 septembrie 2020 și decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale contravenției sau, alternativ, ca urmare a expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

9. În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a făcut trimitere la art. 475 alin. (2) lit. g) din Codul contravențional, potrivit căruia revizuirea poate fi solicitată atunci când s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc nevinovăția persoanei sancționate ori faptul că aceasta a săvârșit o altă contravenție decât cea pentru care a fost sancționată.

10. A notat că, la 4 septembrie 2020, pentru pretinsa efectuare, la 9 iulie 2020, a transportului rutier de persoane contra cost cu un vehicul rutier cu mai puțin de 9 locuri, fără înregistrare în condițiile Codului transporturilor rutiere, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039, prin care SRL „Autogenius” a fost sancționată în temeiul art. 197 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 25 000 lei.

11. Succesiv, revizuentul a susținut că instanța de recurs ar fi omis să se pronunțe asupra solicitării privind încetarea procesului contravențional ca urmare a expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

12. În acest sens, a invocat că fapta imputată a fost săvârșită la 9 iulie 2020, iar potrivit art. 30 alin. (1), (2) și (5) din Codul contravențional, prescripția înlătură răspunderea contravențională, termenul general fiind de un an, calculat de la data săvârșirii contravenției până la data rămânerii definitive a hotărârii asupra cauzei contravenționale.

13. De asemenea, a făcut trimitere la art. 26 lit. d), art. 441 alin. (1) lit. f) și art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, susținând că expirarea termenului de prescripție constituie temei de încetare a procesului contravențional.

14. În același context, a invocat Decizia Curții Constituționale privind inadmisibilitatea sesizării nr. 44g/2019, referitoare la art. 30 alin. (5) din Codul contravențional, menționând că decizia agentului constatator nu poate fi considerată definitivă din momentul întocmirii, întrucât caracterul definitiv este propriu actelor jurisdicționale, iar decizia de sancționare dobândește acest caracter doar în lipsa contestării în termen sau în lipsa unor motive întemeiate de repunere în termen.

15. Prin urmare, a considerat că termenul de prescripție a răspunderii contravenționale era expirat, iar menținerea sancțiunii ar contraveni dispozițiilor legale menționate și garanțiilor dreptului la un proces echitabil.

16. Suplimentar, a invocat încadrarea juridică eronată a faptei în temeiul art. 197 alin. (1) din Codul contravențional, opinând că această normă este aplicabilă situației în care transportul rutier de persoane contra cost se efectuează cu vehicule rutiere cu mai puțin de 9 locuri, fără ca operatorul să fie înregistrat în condițiile Codului transporturilor rutiere. Or, la caz, autovehiculul era înregistrat în Registrul operatorilor de transport rutier, societatea deținând extras în acest sens.

17. În aceste condiții, a susținut că fapta, în eventualitatea constatării unei încălcări, urma a fi încadrată în temeiul art. 197 alin. (5) din Codul contravențional, care vizează efectuarea transportului rutier de persoane și/sau mărfuri fără deținerea actelor permisive sau a documentelor de transport specifice tipului de transport rutier efectuat.

18. A mai arătat că aplicarea art. 197 alin. (1) în privința unui operator înregistrat ar echivala nejustificat situația SRL „Autogenius”, care activează în baza înscrierii în registru și achită taxele aferente, cu situația unui operator care efectuează transport ilicit, în afara cadrului legal. Astfel, a concluzionat că actele de sancționare și hotărârile judecătorești pronunțate anterior ar fi întemeiate pe o calificare juridică greșită și pe omisiunea examinării prescripției răspunderii contravenționale.

19. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024, cererea de revizuire formulată de administratorul SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel s-a respins ca fiind neîntemeiată.

20. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani) nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024, administratorul SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție și anularea deciziei de sancționare.

21. În motivarea cererii de recurs, a invocat netemeinicia hotărârii instanței de fond prin care a fost respinsă cererea de revizuire, susținând că instanța a examinat formal cererea de revizuire, calificând-o drept o nemulțumire față de soluția anterioară, fără a analiza efectiv circumstanțele și erorile de drept invocate. A subliniat că, în procedura de revizuire urmau a fi examinate circumstanțele prevăzute de art. 475 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, care ar demonstra fie nevinovăția persoanei sancționate, fie existența unei alte încadrări juridice decât cea reținută inițial. Un prim argument esențial

vizează prescripția răspunderii contravenționale, indicând că fapta imputată ar fi fost săvârșită la 9 iulie 2020, iar procesul-verbal a fost întocmit la 4 septembrie 2020.

22. Astfel, instanța de recurs din procedura anterioară ar fi omis să se pronunțe asupra solicitării de încetare a procesului contravențional în temeiul expirării termenului general de prescripție de un an, calculat potrivit art. 30 alin. (1), (2) și (5) din Codul contravențional.

23. În susținerea acestui argument, a invocat art. 26 lit. d), art. 441 alin. (1) lit. f) și art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, susținând că expirarea termenului de prescripție înlătură răspunderea contravențională și impune încetarea procesului. Totodată, a făcut trimitere la Decizia Curții Constituționale privind inadmisibilitatea sesizării nr. 44g/2019, argumentând că decizia agentului constatator nu poate fi considerată definitivă din momentul întocmirii, ci doar în lipsa contestării în termen sau a temeiurilor de repunere în termen.

24. Al doilea argument esențial privește încadrarea juridică a faptei, invocând că aplicarea art. 197 alin. (1) din Codul contravențional este eronată, întrucât această normă vizează efectuarea transportului rutier de persoane contra cost cu vehicule cu mai puțin de 9 locuri, fără înregistrare în condițiile Codului transporturilor rutiere. Or, în viziunea sa, autovehiculul era înregistrat în Registrul operatorilor de transport rutier, societatea deținând extras în acest sens.

25. În continuare, a susținut că, în eventualitatea existenței unei încălcări, fapta urma a fi încadrată în temeiul art. 197 alin. (5) din Codul contravențional, care sancționează efectuarea transportului rutier de persoane și/sau mărfuri fără deținerea actelor permisive sau a documentelor de transport specifice tipului de transport efectuat. Astfel, a invocat că situația unui operator înregistrat, care deține extras și achită taxele aferente, nu poate fi echivalată cu cea a unui operator care efectuează transport clandestin.

26. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

27. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale în ordine de revizuire și prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

28. Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

29. Potrivit materialelor cauzei rezultă că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039 din 4 septembrie 2020, întocmit de agentul constatator din cadrul ANTA, s-a reținut că, la 9 iulie 2020, ora 19:25, în raionul Cahul, satul Giurgiulești, conducătorul auto Moisei Gheorghe efectua transport rutier de persoane contra cost cu mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, având mai puțin de 9 locuri.

30. Potrivit celor consemnate, transportul era efectuat în baza foii de parcurs nr. 25420094 din 9 iulie 2020, eliberată SRL „Autogenius” pentru mijlocul de transport menționat, fiind transportați 7 pasageri din Republica Moldova spre Germania. Totodată, agentul constatator a reținut că SRL „Autogenius” deținea extras pentru tipul de activitate „transport mărfuri trafic internațional”, iar nu pentru transport rutier de persoane, fiind astfel încălcate prevederile pct. 3, 22 și 23 din Codul transporturilor rutiere.

31. În consecință, acțiunile SRL „Autogenius” au fost încadrate de agentul constatator în temeiul art. 197 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 500 de unități convenționale.

32. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 5r- 3616/2020 din 14 iulie 2021, s-a respins contestaţia depusă de avocatul Capcelea Liviu în interesele SRL „Autogenius” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ANTA nr. 01012039 și a deciziei de sancționare din 04.09.2020, ca fiind neîntemeiată.

33. Prin decizia din 11.11.2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat recursul avocatului Liviu Capcelea în interesele SRL „Autogenius”. S-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14.07.2021, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația avocatului Liviu Capcelea în interesele SRL „Autogenius”, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr.ANTA 01012039 și a deciziei de sancționare din 04.09.2020.

34. Ulterior, la 11 februarie 2022, administratorul SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iulie 2021, precum și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 11.11.2021.

35. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024, cererea de revizuire formulată de administratorul SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel s-a respins ca fiind neîntemeiată.

36. Colegiul reține că, revizuirea hotărârilor irevocabile prevăzută în capitolul IX din Codul contravențional, este o cale extraordinară de atac, de retractare, de regulă nesuspensivă de executare, prin intermediul căreia se poate obține desființarea hotărârilor și încheierilor irevocabile și rejudecarea în cazurile expres prevăzute de lege.

37. Astfel, revizuirea este o cale extraordinară de atac prin utilizarea căreia se urmărește înlăturarea erorilor judiciare. Revizuirea se diferențiază de toate celelalte căi extraordinare de casare prin aceea că în cazul său temeiurile de înlăturare a hotărârii nu rezultă din dosarul cauzei, ci din elemente exterioare acestuia, pe care instanțele nu le-au avut în vedere la judecarea cauzei.

38. În conformitate cu prevederile art. 475 din Codul contravențional, *procedura de revizuire se deschide în favoarea contravenientului în termen de cel mult 6 luni din momentul apariției unuia dintre temeiurile prevăzute la alin.(2). Revizuirea procesului contravențional poate fi cerută dacă: a) instanţa de judecată internaţională, prin hotărâre, a constatat o încălcare a drepturilor şi libertăţilor omului care poate fi reparată la o nouă judecare fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declaraţie, o încălcare a drepturilor sau libertăţilor fundamentale care poate fi remediată, cel puţin parţial, prin anularea hotărârii pronunţate de o instanţă de judecată*

naţională; b) Curtea Constituţională a declarat neconstituţională prevederea legii aplicată în cauza respectivă; c) legea nouă înlătură caracterul contravenţional al faptei sau ameliorează situaţia contravenientului în a cărui privinţă nu a fost executată integral sancţiunea contravenţională; d) există o procedură pornită în cauza dată în faţa unei instanţe internaţionale sau Guvernul Republicii Moldova a iniţiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova; e) prin hotărâre definitivă s-a stabilit că, la constatarea şi examinarea faptei contravenţionale şi la judecarea acestei cauze contravenţionale, s-au comis abuzuri ce constituie infracţiuni; f) instanţa de judecată sau autoritatea competentă care a emis decizia asupra cauzei contravenţionale nu s-a expus asupra vinovăţiei sau nevinovăţiei contravenientului ori instanţa de judecată sau autoritatea competentă s-a pronunţat în privinţa unui alt subiect de drept decât persoana care a săvârşit fapta contravenţională; g) s-au stabilit alte circumstanţe de care instanţa de judecată sau autoritatea competentă care a emis decizia asupra cauzei contravenţionale nu a avut cunoştinţă la emiterea hotărârii sau deciziei şi care, independent sau împreună cu circumstanţele stabilite anterior, dovedesc că cel sancţionat este nevinovat ori a săvârşit o altă contravenţie decât cea pentru care a fost sancţionat sau care dovedesc că persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului contravenţional este vinovată. Procedura de revizuire se deschide în baza cererii procurorului adresată instanţei de judecată, conform competenţei teritoriale a acestuia, sau a cererii contravenientului adresată instanţei care a judecat cauza/contestaţia sau instanţei de fond conform competenţei teritoriale, în cazul în care decizia asupra cauzei contravenţionale a fost emisă de autorităţile prevăzute la art. 393 alin. (1) lit. b)–d). În cazul alin. (2) lit. d), procedura de revizuire se deschide la cererea Procurorului General sau a adjuncţilor lui. Cererea de revizuire se face în scris, cu invocarea motivului revizuirii şi a datelor doveditoare. Cererea de revizuire se examinează în conformitate cu prevederile capitolului VII al cărţii a doua.

39. Rezumând normele de drept în raport cu circumstanţele cauzei, Colegiul reiterează că, reieşind din dispoziţiile legale menţionate supra, realizarea acestei căi extraordinare de atac este dublu condiţionată şi în acest sens presupune: a) instanţa de judecată internaţională, prin hotărîre, a constatat o încălcare a drepturilor şi libertăţilor omului care poate fi reparată la o nouă judecare fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declaraţie, o încălcare a drepturilor sau libertăţilor fundamentale care poate fi remediată, cel puţin parţial, prin anularea hotărîrii pronunţate de o instanţă de judecată naţională; b) Curtea Constituţională a declarat neconstituţională prevederea legii aplicată în cauza respectivă; c) legea nouă înlătură caracterul contravenţional al faptei sau ameliorează situaţia contravenientului în a cărui privinţă nu a fost executată integral sancţiunea contravenţională; d) există o procedură pornită în cauza dată în faţa unei instanţe internaţionale sau Guvernul Republicii Moldova a iniţiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova; e) prin hotărîre definitivă s-a stabilit că, la constatarea şi examinarea faptei contravenţionale şi la judecarea acestei cauze contravenţionale, s-au comis abuzuri ce constituie infracţiuni; f) instanţa de judecată sau autoritatea competentă care a emis decizia asupra cauzei contravenţionale nu s-a expus asupra vinovăţiei sau nevinovăţiei contravenientului

ori instanța de judecată sau autoritatea competentă s-a pronunțat în privința unui alt subiect de drept decât persoana care a săvârșit fapta contravențională; g) s-au stabilit alte circumstanţe de care instanţa de judecată sau autoritatea competentă care a emis decizia asupra cauzei contravenționale nu a avut cunoştinţă la emiterea hotărîrii sau deciziei şi care, independent sau împreună cu circumstanţele stabilite anterior, dovedesc că cel sancţionat este nevinovat ori a săvîrşit o altă contravenţie decît cea pentru care a fost sancţionat sau care dovedesc că persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului contravenţional este vinovată.

40. Instanța de recurs învederează că, obiectul prezentei examinări nu îl constituie rejudecarea contestației depuse inițial împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, ci verificarea legalității și temeiniciei hotărârii prin care a fost respinsă cererea de revizuire.

41. În acest context, Colegiul penal reține că revizuirea poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de art. 475 alin. (2) din Codul contravențional, iar partea care solicită redeschiderea procedurii are obligația de a indica motivul revizuirii și datele doveditoare care confirmă incidența unuia dintre temeiurile legale.

42. Raportat la cererea formulată, Colegiul constată că SRL „Autogenius” a invocat, în esență, două categorii de argumente: pretinsa omisiune a instanței de recurs anterioare de a se pronunța asupra prescripției răspunderii contravenționale și presupusa încadrare juridică eronată a faptei în temeiul art. 197 alin. (1) din Codul contravențional.

43. Aceste argumente însă nu reprezintă circumstanțe noi, necunoscute instanțelor la momentul examinării cauzei, în sensul art. 475 alin. (2) lit. g) din Codul contravențional.

44. Dimpotrivă, ele rezultă din aceleași materiale care au stat la baza examinării contestației și a recursului anterior, respectiv procesul-verbal cu privire la contravenție, data faptei imputate, data întocmirii actului de constatare, conținutul extrasului deținut de operatorul de transport și încadrarea juridică reținută de agentul constatator.

45. Corespunzător, instanța de fond justificat a reținut că revizuentul nu a prezentat fapte sau împrejurări esențiale, apărute ori descoperite ulterior, care nu puteau fi cunoscute la momentul judecării cauzei și care ar demonstra nevinovăția persoanei sancționate sau săvârșirea unei alte contravenții decât cea pentru care a fost aplicată sancțiunea.

46. Referitor la argumentul privind prescripția răspunderii contravenționale, Colegiul constată că acesta vizează o critică de drept aferentă soluției pronunțate în procedura ordinară de contestare a procesului-verbal și a deciziei de sancționare. O asemenea critică putea fi și, potrivit susținerilor recurentului, chiar a fost invocată în procedura de recurs anterioară, motiv pentru care nu poate fi calificată drept o circumstanță nouă în procedura de revizuire.

47. Faptul că revizuentul consideră că instanța de recurs anterioară nu s-ar fi expus suficient asupra prescripției nu transformă această nemulțumire într-un temei de revizuire, or procedura de revizuire nu are rolul de a corecta, pe calea unei noi examinări a fondului, pretinse erori de interpretare sau de aplicare a legii care puteau fi valorificate prin căile ordinare sau extraordinare prevăzute de lege la acel moment.

48. Aceeași concluzie se impune și în privința argumentului referitor la încadrarea juridică a faptei. Susținerea potrivit căreia fapta urma a fi încadrată în temeiul art. 197 alin. (5), iar nu în temeiul art. 197 alin. (1) din Codul contravențional, exprimă o critică asupra calificării juridice reținute de agentul constatator și menținute prin hotărârile judecătorești anterioare.

49. Or, împrejurarea că SRL „Autogenius” deținea extras pentru activitatea de „transport mărfuri trafic internațional”, iar nu pentru transport rutier de persoane, a fost cunoscută încă la momentul întocmirii procesului-verbal și a constituit parte a situației de fapt examinate în procedura inițială. Prin urmare, această împrejurare nu poate fi prezentată în procedura de revizuire ca element nou, apt să justifice redeschiderea cauzei.

50. Colegiul reține că revizuirea nu poate fi utilizată pentru a obține o nouă apreciere asupra acelorași circumstanțe de fapt și de drept deja examinate definitiv. A admite contrariul ar echivala cu transformarea revizuirii într-un recurs repetat, ceea ce ar contraveni caracterului său extraordinar și principiului securității raporturilor juridice.

51. În acest sens, prima instanță corect a reținut că simpla nemulțumire a revizuentului față de soluția pronunțată anterior nu constituie temei de revizuire. Redeschiderea unei cauze soluționate definitiv poate avea loc doar în prezența unor circumstanțe esențiale și convingătoare, expres prevăzute de lege, iar nu pentru reluarea dezbaterilor asupra prescripției, încadrării juridice sau aprecierii probelor.

52. Totodată, Colegiul constată că revizuentul nu a demonstrat incidența art. 475 alin. (2) lit. c) din Codul contravențional, întrucât nu a indicat existența unei legi noi care să înlăture caracterul contravențional al faptei ori să amelioreze situația contravenientului în privința căruia sancțiunea nu ar fi fost executată integral. Argumentele sale au vizat doar interpretarea normei aplicate anterior și prescripția, aspecte care nu se confundă cu apariția unei legi contravenționale mai favorabile.

53. De asemenea, nu se constată incidența art. 475 alin. (2) lit. f) din Codul contravențional, deoarece instanțele care au examinat contestația și recursul anterior s-au pronunțat asupra vinovăției SRL „Autogenius” și asupra legalității actelor de sancționare, iar cauza nu privește pronunțarea unei hotărâri în privința unui alt subiect de drept.

54. În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a examinat cererea de revizuire în limitele cadrului legal aplicabil și a concluzionat întemeiat că motivele invocate nu cad sub incidența temeiurilor de revizuire prevăzute de art. 475 alin. (2) din Codul contravențional.

55. Prin urmare, criticile recurentului privind caracterul formal al examinării cererii de revizuire nu pot fi reținute. Hotărârea contestată cuprinde raționamentul determinant al soluției, respectiv lipsa unor circumstanțe noi, imposibilitatea utilizării revizuirii ca mijloc de rejudecare a fondului și necesitatea respectării principiului securității raporturilor juridice.

56. În consecință, Colegiul constată că recursul declarat de administratorul SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel, nu relevă erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024.

57. Colegiul reține că soluția de respingere a cererii de revizuire este în concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind principiul securității

raporturilor juridice. Astfel, în cauzele *Roşca c. Moldovei, nr. 6267/02, hotărârea din 22 martie 2005, §§ 24–25, şi Ryabykh c. Rusiei, nr. 52854/99, hotărârea din 24 iulie 2003, §§ 51–52*, Curtea Europeană a statuat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, în sensul că nicio parte nu este îndreptățită să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii doar pentru a obține rejudecarea cauzei și o nouă soluție.

58. De asemenea, în cauza *Eugenia și Doina Duca c. Moldovei, nr. 75/07, hotărârea din 3 martie 2009, §§ 38–41*, Curtea Europeană a reținut că folosirea procedurii de revizuire pentru redeschiderea unei cauze deja soluționate definitiv, în lipsa unor circumstanțe noi reale și decisive, echivalează cu un apel deghizat și contravine art. 6 § 1 din Convenție. Aceeași exigență rezultă și din cauza *Popov c. Moldovei nr. 2, nr. 19960/04, hotărârea din 6 decembrie 2005, §§ 45–47*, în care s-a subliniat că puterea instanțelor de a redeschide o cauză definitivă trebuie exercitată pentru corectarea unor erori judiciare sau omisiuni ale justiției, iar nu pentru o nouă examinare a aceleiași cauze.

59. Raportând aceste principii la prezenta cauză, Colegiul constată că argumentele privind prescripția răspunderii contravenționale și încadrarea juridică a faptei nu constituie circumstanțe noi în sensul art. 475 alin. (2) din Codul contravențional, ci reprezintă critici asupra fondului cauzei contravenționale, deja examinate prin hotărâri judecătorești definitive.

60. În succederea celor relatate supra, se desprinde că, admiterea revizuirii în asemenea condiții ar transforma această cale extraordinară de atac într-un mijloc de rejudecare a cauzei, contrar principiului securității raporturilor juridice.

61. Prin urmare, instanța de fond just a ajuns la concluzia justă că cererea de revizuire este neîntemeiată, dat fiind faptul că, la caz, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 475 alin. (2) din Codul contravențional, motiv pentru care, Colegiul respinge ca fiind nefondat recursul declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024.

62. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul administratorului SRL „Autogenius”, Aftenie Viorel declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 5rh-31/2022 din 23 februarie 2024, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta